

En kort och ofullkomlig resebeskrifning, Från det Kära
Fosterland Sverige till det omtalta Amerika.

af E. Sundberg

Den 5^e juni 1882 kl 2 f m afgingo vi från Furuögrund i Byske. Den 5 kl 9 f m ankom vi till Ursviken, från Ursviken till Umeå Holmsund war resan ganska treflig. Vi kom till Holmsund kl 6 e m. En timma derefter gick vi derifrån. Wi var mycket trötta och önskade oss en god säng, men det blef ej mycken vila, det blef en stark storm om natten. Alla mina kamrater var sjösjuka mer och mindre. Men jag var frisk, men en lesam och tråkig nat var det. Wi inkom till Sundsvall den 6 kl 10 f m afgingo derifrån efter en timme med stark storm. Den 7 juni kl 10 f m inkom vi i Stockholm, den 8 kl 1/2 8 f m afgingo vi från Stockholm till Göteborg med snälltåg, de var treflig resa. Fredagen den 9 kl 1 afgingo vi från Göteborg till England, Hull. Ångbåtens namn var Komo. Den 11 kl 1 f m ankom vi till Hull. Vi hade haft en stark storm öfver Nordsjön. Största delen af Pasagerarna var sjuka, första natten vi var på båten var det en stark sjö. Båten rullade så att det var omöjligt att gå förutan hålla sig i nångting. Det var ett förfärligt lif. En del gret, en del skrattade, en del bad till Gud och en del Bannades, ja det var riktigt hemskt höra, och så låg dem öfver varandra och kräktes, ja det var ett voppande och ramlande af alla käril som rullade fram och åter. Ja, jag kunde ej hålla mig för skratta ibland fast det var lesamt se hur dem låg der i sin nöd.

Staden Hull var ganska otreflig vad jag tigte. Vi var i Guds tienst i ett Sjömans Kapel om afton, det räckte en timma. Syster Wiktorina var ganska sjuk så vi måst gå på var sin sida om henne jag och Mina för att stödja henne när vi genom gick gatan. Den 12 kl 5 f m steg vi upp ur vår bädd, hvilken var ej hef. Wi var på Kajen och väntade på våra saker för vi skulle första gången genomgå Tull. Vi fick låsa upp alla våra kistor och kapsäckar. Det var ett riktigt vimmel innan var och en fick igen sit, kl 11 f m blef vi Transporterat till ett stort Hotel för att få mat och sen gick vi till väntsalen, för att få jernvägs biljet till Liverpool. Kl 12 midan beginte Tåget. Kl 1/2 6 e m ankom vi till den Stora Staden Liverpool. Resan från Hull till Liverpool var utomordentligt treflig, vi fick se så mycke, men det gick så fort vi fick så lite skåda, det var lika som man såg i en Panoram. Wi genom reste 12 mörka Bärg, ett af dem dröjde vist 10-12 minuter att genom gå fast Tåget gick med full fart. Det var så mörkt att man kunde ej se ett enda dugg. I Liferpol var vi till onsdagen den 14 kl 12 m d gick vi ombord på en liten båt som skulle föra oss på den stora Båten som skulle föra oss öfver Atlantiska Osian. (Båtens namn var S.S. British Crovn). O, det var en förfärlig Trängsel. kl 7 e m beginte Båten gå från Liverpool. Det blåste en förfärlig västlig storm, det tjöt och sjöd i riggen, så att det var riktigt hemskt höra hela natten var det stark storm men ej någon fara. Den 15 kl 6 e m kom vi till Yrland. Båten stanade mitt emot en liten kyrka, som stod på en hög kulle.

Han dröjde ej länge der det var några Pasagerare som steg ombord. Lördagen den 17 var det ganska ruskit väder, båten rullade ovanlit och systrarna var ganska sjuka samt flera andra. Söndagen var ovanlit lesam, samt äfven måndan. Wictoria var illa sjuk hon svimmade i Tvätthuset. Det var mycket lesamt för mig, jag förestälde mig vi skulle få begrafva henne i sjön. Thisdagen var det utmärkt grant väder, onsdagen med men mycket varmt, på aftonen var det lös eld i Kolhuset, men släktes strax, torsdagen var det äfven bra veder, vi hade vind, fredagen den 23 var det äfven bra veder men lesamt. Jag tänkte på hur jag före hade haft det om Midsommar högtiderna. Midsommardagen hade vi stark motvind. Det var det 10 Dyngnet vi var på Atlanten. Söndagen var det bra veder, Måndan med men långsamt för vi aldrig fick se land. Thisdagen den 27 kl 5 f m fick vi se land och losen steg ombord. Kl 4 e m steg vi iland i Philadelpia och in på en stor Emigrant Ofis för att få nya Biljetter och äfven genomgå Tull. Det var en förfärlig Trängsel och stoj.

Staden Philadelpia fick vi lite se, vi fick ej gå ut ur väntsalen men det är i alla fall en mycke vacker stad så pas såg vi. Kl 12 på natten gick vi från Philadelpia med tåget. Den 28 kl 6 e m steg vi på ett annat tåg. Thursdagen den 29 kl 7 e m kom vi till den Stora Staden Chikago. Från jernvägs stasjon åkte vi i en öfvertäkt vangn med 2 hästar för till ett stort Hotell der spiste vi qvälst mat. Kl 9 e m skulle vi få gå igen, men när vi kom till jernvägs vangnen, var dem alla redan fulla så att vi kund ej få plass och så måste vi vända tillbaks till måron derpå hvilket var ganska tråkit. Fredagen den 30 kl 1/2 12 f m afgick Tåget från Chikago. Lördagen den 1 juli kl 1/2 6 f m steg vi ur Tåget på en stasjon som hette Hudson nära Cumberland ungefär 4 timmar resa derifrån, för att vänta på ett annat tåg. Kl 11 f m steg vi på Tåget igen, kl 4 e m kom vi till vår bestämmelse ort nemligen Cumberland.

Efter 26 Dyngs resa från Byske och Furuögrund. Vår resa öfver Atlanten var 13 Dyng.

Lördagen den 1 juli 1882

E. Sundberg